

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΕΖΗΣΑΝ ΩΣ ΑΝΔΡΕΣ

Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΙΠΠΟΤΙΣΣΑ ΤΗΣ ΦΛΑΝΔΡΑΣ

Η «συνταγματάρχισσα» Πάρκερ κι' η μημήτριες της. Μια εκπληκτική Αμερικανίδα «Σερβίσσικ». Η εξωφρενική άπαχυντ της Ντανιέλλα Ρόσσελ. Μια περιεργή έρευνα. Η πρώτη «άνδρυνική» των νεωτέρων χρόνων. Τα ήρωϊκά κατορθώματά της Γενεβιέθης Πρεμουά, κλπ.

ΩΣ να θυμάστε άκόμη τη διασκεδαστική ιστορία της περίφημης «συνταγματάρχισσα» Πάρκερ, έκεινης της θεοτέλλης Άγγιλδας, που είχε άναστη τόσο την Άγγλία, έδώ και λίγα χρόνια, με τη σωστή-πόδη και τυχοδιωκτική ζωή της.

Μια παρόμοια ιστορία έχει γίνει σήμερα τό θέμα της ημέρας στις Ήνωμένες Πολιτείες. Ο «σερίφη» (άστίνιομος) της Μπάρεν, μιάς μικρής πόλεως στά βάθη της Αριζόνας, παντρεύτηκε στις άρχές της περασμένης εβδομάδος τόν τοίμηρο ή παγογόνο του, κάποιον Μπιλ Κίλιου, που είχε ένα «ράντο» πέντε χιλιόμετρα μακριά από τό Μπάρεν. Περιστό είχε τώρα 'ά άνάφεση κανείς ότι ή «σερίφη» αυτός δέν ήταν άνδρας, αλλά γυναίκα, μιά χαριτωμένη Αμερικανίδα, που την λένε Ντανιέλλα Ρόσσελ!

Όπως ή «συνταγματάρχισσα» Πάρκερ, έτσι και ή «σερίφισσα» Ρόσσελ, είχε κατοφέρει να Ξεγυλίσει όλο τόν κόσμο και να κινήσει μάλιστα τόν θαυμασμό και τό φόβο, για τό θάρρος της και τη ήρωϊκά της κατορθώματα. Η Ντανιέλλα Ρόσσελ, έδώ και πέντε χρόνια, είχε Ξεπέσει στην Μπάρεν, μεταμετρημένη σε έργατή. Μιά μέρα λοιπόν έγινε να βοηθήσει μόνό ήρωϊκά και τόσο αϊτοθυσία τό γέρο «σερίφη» αυτής της πόλεως και τούς δύο βοηθούς του στό κίνημα μιάς σπειρας Μεξικάνων ληπτόν, ώστε, όταν στο τέλος σκοτώθηκε ο «σερίφη», οι βοηθοί του την αναγνώρισαν άμέσως ως άρχηγό τους και οι κάτοικοι της Μπάρεν της άνέθεσαν τη διοίκηση εκείνου του μικρού άστίνιομου τους σταθμού, δίχως να Ξέρουν ρέβαια ότι ο «Ντανιέλ Ρόσσελ» ήταν γυναίκα...

Η «σερίφισσα» από τότε έγινε ο φόβος κι' ο τρόμος κάθε κακοποιού που τριγυρίζει δώ κι' εκεί, στά περίχωρα της Μπάρεν, όχι δίως και τού άπιστου «ράντο» (κάτελα) Μπιλ Κίλιου, που είχε καταλάβει τό υλιστό της και την είχε αγαπίσει κι' ένα τρελλό και παράφορο ζώοτα. Κι' έτσι, μιά νύχτα, μπήκε χωριά στό σπίτι της «σερίφισσα», της έδεσε τά χέρια και την άπληξε διά της βίας, για να την παντρευτεί την άλλη μέρα στη γειτονική πόλη της Ρίβερ...

Αυτή λοιπόν ή εξωφρενική περιπέτεια, που έχει κινήσει σήμερα τό γενικό ενδιαφέρον στις Ήνωμένες Πολιτείες, έφερε στό νοσ' ένοσ' Αμερικανού δημοσιογράφου όλες τις προηγούμενες ιστορίες τών γυναικών που Ξησαν ως άνδρες, και πρό πάντων την ιστορία και τις περιπέτειες της πρώτης «άνδρυνικής» των νεωτέρων χρόνων, που άνάφερι ή ιστορία της περίφημης Γενεβιέθης Πρεμουά, της «Κόκκινης Ιπποτίσσης» της Φλάνδρας.

Μπήκε μέσα στό σπίτι της και της άπληξε διά της βίας

Η Γενεβιέθη Πρεμουά, σύμφωνα με τις άποκαλίψεις τού Αμερικανού δημοσιογράφου Έντουαρντ Σμιθ, που άνασκόλησε ένα σφοδρό άγχείο, γεννήθηκε στη Γκόζη της Γαλλίας, την έποχή που ήταν βασιλεύς ο Λουδοβίκος 14ος, κι' από τά παιδιά της χρόνια έδειχνε ότι ήταν ένα τοίμηρο κι' άτίθασο «έργιοκόριτσος».

Μιά μέρα, πάνω σ' έναν ναυγά με τόν αδελφό της, έφερε ένα χαριτωμό, που της κοκκίνισε τό μάγουλο. Η Γενεβιέθη τότε άναψε από τό θυμό της, άρπαξε ένα πιστόλι και με τη λαβή του όπιστος τό κεφάλι τού αδελφού της. Έπειτα, φοβήθηκε την όργη τού πατέρα της, παρά τήν άμέσως τό σπίτι της, μεταμετρήθηκε σε άνδρα και καταφευγε να καταταχθεί «στο» από λίγες μέρες ως «Ιπποτίης Μπαλταζάρ» στό σύνταγμα τών Λαγώνων τού πρίγκιπος Κοντέ. Ήταν τότε μόλις δεκαέξη χρόνων!

Τό πρώτο της άνδραγάθια τότε ήταν μιά άξιοθαιμιστος έπνυχία της, κοντά στην Ύλη, όταν ή περιτόλος της συνάντησε μιά έθνηρη περίτολο. Ο «Ιπποτίης Μπαλταζάρ» (δηλαδή ή Γενεβιέθη), άν και πληγώθηκε σοβαρά στό χέρι από μιά σπαθιά, κατάρθως να σκοτώσει δύο άξιοματικούς τού έθνηου και να αιχμαλωτίσει έναν τρίτο. Στο γερσιό του λοιπόν ο νεωδός Ιπποτίης έγινε δεκτός με ήρωϊκωνής από τούς δαγώνους. Ο στρατάρχης Ξιμεν μάλιστα τού έστειλε τό χέρι και τόν φίλησε, μισροστά σ' όλους τούς άξιοματικούς και τούς στρατιώτες.

Από τη μέρα εκείνη ή ζωή τού Ιπποτίη Μπαλταζάρ έγινε ένα συναρ-

παστικό μυστήριο, με διαρκείς περιπέτειες και κατορθώματα, που Ξεπερνούν την περίφημη «αλληλεγραφία» τού γ' Άρτανάν. Είκοσιεπτά χρόνια (από τό 1676 μέχρι τό 1703), ή εκπληκτική Γενεβιέθη έστράτευσε ήρωϊκά τόν βασιλέα της, λαμβάνοντας μέρος σ' όλες τις έστρατείες και στούζοντας τό πρόσωπό της με άναριθμητες πληγές.

Μιά μέρα, κοντά στη Λιέγη, πληγώθηκε στό στήθος. Ο γέρο χειρουργός τού συντάγματός της, που Ξησε τό υλιστό της και της είχε δώσει τό λόγο του να τό κρατήσει χωριά, είχε σκοτωθεί. Ο διάδογός του, λοιπόν, που δέν Ξησε τίποτε, όταν έλεγε ότι ο Ιπποτίης Μπαλταζάρ ήταν γυναίκα, λίγο έλειψε να λιποθυήσει από τόν τρομο του, γιατί είπασε πως βρόθηκε Ξανικά μισροστά στό... Σατινά!

Έτσι λοιπόν ή στρατιά της Φλάνδρας έμαθε ότι ο ήρωϊς της ήταν μιά... ήρωίδα και φυσικά δέν μπορούσε κανείς να πιστεψει ούτε σ' αυτό του ούτε στα μάτια του. Αυτό τό άγιοιο περιστατικό έπίσης κατάχαθα τη Γενεβιέθη. Νόμισε ότι είχε σταιατήσει πάλι ή στρατιωτική «καριέρα» της. Μιά ο βασιλεύς Λουδοβίκος 14ος όχι μόνο δέν θύμωσε, αλλά και με μιά ιστορική διαταγή της επέτρεψε να Ξεακολουθήσει τά στρατιωτικά της κατορθώματα με τό όνομα «Ιπποτίης Μπαλταζάρ».

Στη μάχη τότε τού Στάνγκερ, ή Γενεβιέθη, ήρωϊκη όσον τότε άλλους, προχώρησε μέσα στις έχθρες γρομικές, τριήμερη με τό σπαθί της στόν όμο τον άντισυνταγματάρχη τού έθνηου και τόν κοδώνησε πίσω στους πιστοφόρους της αιχμαλώτο. Στην πολιορκία της Νυμφ, ο βασιλεύς Λουδοβίκος διέταξε να τού παρουσιάσουν ετών διαδοχόνων Μπαλταζάρ κι' όταν εκείνος παρουσίαστηκε μισροστά του, τόν προσκόλισε στα άνάτορα τών Βερσαλλιών μετά τόν πόλεμο.

Όταν λοιπόν ιστορησε ή ειρήνη, ή Γενεβιέθη πηγε στις Βερσαλλίες, όπου άναστάτισε όλο τόν κόσμο. Ο Λουδοβίκος 14ος την δέχτηκε με τόν πιο έπίσημο τρόπο και της έκανε δωρό ένα διάχρονο σπαθί.

Μιά μόλις άρχισε πάλι ο πόλεμος, ο «Ιπποτίης Μπαλταζάρ» Ξαναγράφε στη Φλάνδρα, όπου άνδραγάθησε, όπως πρώτα. Μια άλλη τη φορά, δέν ήταν πάλι «έστρατη». Πληγώθηκε δυο φορές και τό σοβαρά αυτά τραύματά της την άνάγκασαν να παρτηθεί τό στρατό μιά πολλά χρόνια. Είχε μάλιστα Ξεαντήθει τόσο πολύ, ώστε δέν μπορούσε να πάρη άλλη τροφή, παρά μόνο γυναικείο γάλα.

Ο βασιλεύς Λουδοβίκος τότε άνώμασε τη Γενεβιέθη Ιπποτίσσια τού τάγματος τού Άγίου Λουδοβίκου και την κάλεσε πάλι στην Αδμή του. Όταν λοιπόν έγινε καιά, ή «Κόκκινη Ιπποτίσσια της Φλάνδρας», όπως την έλεγαν οι άξιοματικοί τού Λουδοβίκου, παρουσιάστηκε στις Βερσαλλίες, προφώντας μιά κόκκινη κοντή φούστα και τό πάνω μέρος της στολής: ένοσ' «ελασχεριμένο άξιοματικό», όπως λέει ένα ιστορικό έγγραφο.

Η «Κόκκινη Ιπποτίσσια της Φλάνδρας» ήταν μετρον άνασταμιντος, με καστανά μαλλιά και ζωηρά όπια. Έξησε λοιπόν λίγα χρόνια στην Αδμή τού Λουδοβίκου και τέλος, όταν Ξαναρχισε ο πόλεμος, σκοτώθηκε στη μάχη της Λουάρα. Τα τελευταία λόγια της ήταν : «Ζήτω ο βασιλεύς!»...

AANTO MHIANKI

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΜΕ ΛΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

Στην κεντρική διασταυρωσι τού Χαντι Πάρκ, από Λονδίνο, από τις 8 τό πρωί ως τις 8 τό βράδυ της 11 Ιουλίου πρέχ, έττους, πέρασαν 81.857 τροχοφόρα.

Τό 1904 και κατά την διάρκεια τού ίδιου χρονικού ήσαστηματος, πέρασαν άπ' την ίδια διασταύρωσι μόνον 29.286 τροχοφόρα.

—Η μεγαλύτερη κολοκύθα που παρηγάγε ή γη, θρискεται σ' ένα άγρόκτημα της Νοτίου Γαλλίας.
—Έχει διάμετρο δύο μέτρων, ζυγίζει 65 δκάδες και τό σπουδαιότερο—έξακολουθεί να μεγαλώνει, γιατί δέν την Ξκοφαν άκόμα.